

Kirkonpalvelija ⁴ 2005

*Rauhallista Joulua
Kirkonpalvelijalehden
lukijoille*

Muutosten tuulia

Marraskuussa olimme alaosastojen edustajien kansa koulutusristeilyllä, jossa eniten keskusteltiin uusi palkkausjärjestelmä. Kirkon palveluskunnalle tuntui löytyneen oma mallitehtävä varsin vattomasti. Yhdessä totesimme, että meillä, meidän tehtäväkentästä johtuen on paljon otettu tehtävänkuvia monesta mallitehtävästä, prosentteja eri mallitehtävistä, toivotavasti riittävästi. Joku totesikin että hänellä meni yli sadan prosentin. Tällainen koulutus olisi ollut tarpeen jo ennen mallitehtäviin sijoittelua, sillä niin oli kirjavat käytännöt eri puolella suomea.

Palkkauudistus etenee nyt pääsopijajärjestöjen neuvotteluihin. Odotamme innolla kevättä, mitä se tuo tullessaan, kun aletaan puhua europalkoista. Alaosastojen taholta on tullut esille myös paljon sopimustavoitteita, mitkä koskevat meidän työkenttää, ehdollisten sopimusten poistaminen oli ehkä tärkeimpiä, edelleen hirtävät työaikaasiat, suoja- ja työvaate kysymykset sekä yleensä työsuhteasiat, nyt kun on tapahtumassa ja varmaankin tulossa seurakuntaliitoksia. Mikä

Kansikuva:
KuvaKotimaa/
Matti Karppinen.

on kirkon palveluskunnan asema, lähtökohtana tulee olla, että ketään ei irtisanota.

Juuri näinä päivinä on lopullisesti valmistumassa opetushallituksen sution ammattitutkinnon uudet perusteet. Ne on tarkoitus ottaa käyttöön välittömästi. Uudessa tutkinnossa on suoritettava kolme pakollista osiota ja yksi valinnainen.

Innostaisin teitä kirkonpalvelijat suorittamaan ko. tutkinnon, jos se olisi teille mahdollista. Tarjoaahan se mahdollisuuden koulutustason korottamiseen, myös kirkon alan yksittäisiä toimintayksiköitä tulisi vastuuttaa huolehtimaan osaavan työvoiman kouluttamisesta tulevaisuuden työvoimatarpeita silmällä pitäen. Sution ammattitutkinnon on tällä hetkellä suorittanut jo 253 henkilöä.

Yhdistyksemme jäsenten keski-ikä on tällä hetkellä yli 50 v. Ns. suurten ikäluokkien jäädessä eläkkeelle jää meitäkin noin 10 % vuo-

Seppo Pyykkönen
Puheenjohtaja
Kirkonpalvelijat ry

desa eläkkeelle. Tämä asettaa meille suuria paineita jäsenhankintaan. Kehottaisin kaikkia jäseniämme toimimaan aktiivisesti jäsenhankkijana. Tämä on meidän kaikkien etu, että Kirkonpalvelijat ry säilyttäisi asemansa suurena jäsenyhdistyksenä SVTL:ssä sekä kirkonpalvelijoita edustavana yhdistyksenä koko kirkon piirissä

*Rauhallista Joulun aikaa
ja Onnellista Uutta Vuotta !*

Juhlan seutuna onnettomuudet vaanivat

- Yleinen hätänumero auttaa aina numerossa 112. Numerosta tavoittaa sekä poliisin, pelastuspalvelut että sairaankuljetuksen.
- Tarkista palovaroittimen toiminta ja pyyhkäise pölyt pois.
- Polta kynttilöitä vain palamattomalla alustalla kaukana verhoista, koristeista tai muusta palavasta. Valitse ulkotulien paikat huolella.
- Älä jätä kynttilää palamaan yksin, äläkä sählää tulen kanssa.
- Käytä sähkölaitteita ohjeiden mukaan. Pidä sähkökynttilöitäkin mieluiten päällä vain silloin, kun joku voi seurata niitä.
- Harjoittele alkusammutusta, hanki sammutuspeite ja käyttötarkoitukseen sopiva sammutin.
- Autoliiton tiepalvelu on valtakunnallinen maksullinen päivystys ympäri vuorokauden 0200 8080 (hintaa 0,95 e/min + pvm).

Jouluevankeliumi Turun murteella

Sihe aika anto keisari Aukustus käsky, et koko valtakunnas tarttis ruvetak kokkoma vero. Tämä veronkokkomine oli ensimmäine sentyyppine, ja se tapahutus sillon ku Kyrenius oli Syyrias maaherra. Ja nii sit kaikki meni omin kaupunkeihis, et heijä voitim panna ylös verolistoihi.

Joosefki lähti sit kans Kalileast, Nasaretin kaupunkist ja meni maksama veros Juurea Raavirin kaupunki, minkä nimi oli Peetlehem; näi hän teki sentähren, ku hän oli Raavirin kans suku. Hän meni sinne yhres Marja-morssiames kans, ku oli sillo jo pikkassimpäi.

Ja sit ku he oli siäl, ni kävi simmottis, et Marja synnyttämise aika rupes olema aika lähel, ja nii hänelt sit syntys poika, mikä oli häne ensmäises. Marja sitos palan kapalo ja pani häne makkama seimessen, ku kestikiavaris ei ollu yhtän tyhjä huanet.

Sil samal aluel oli yäl lamppattem paimeni siin kerol vahtimas lamppaitas. Ja sit yhtäkki heijä eressäs seisos Herra enkeli, ja Herra valo paisto heijä ympäriläs, ja paimenet rupes pelkkämä.

Mut sit enkeli sanos heil: "Ei kannatap peljätä, mää ilmoitan teil oikee aika ilose assia, ja siit o ilo kaikil. Tänäpäni teil o syntyny Raavirin kaupunkis Vapahtaja. Hän on Kristus, meijä Herra. Ja teil on tämmöne merkki: te löyrätte mukulan ku makka kapalos seimes."

Ja siinsamas enkeli ympäril oli taivast tullu sotaväkke ku kehus Jumala ja huusi tämmötös: "Kaikki kunnia Jumalal korkeures ja rauha kaikil ihmisil maam pääl ketä vasta Hänel ei ol yhtäkä paha sana." Ku enkelit oli mennyt takasin taivasse, nim paimenet rupes keskenäs ihmettelemä: "Tarttis vissi lähete Peetlehemin kattoma, et mitä

siäl oikee on tapahtunu ja mitä Herra äskö oikee meil mahto ilmotta."

Ja he lähtiki siit aika äkki ja sit he löysivä Marja ja Joosefi ja sem mukulan ku makas seimes. Ja sit ku he huamasivat tämä, ni he rupesivak kertoma niit jutui, ku he oli siit mukulast aikasemmin kuullu. Kaikki nee ku kuulivap paimenitte jutut ihmettelivä, et mitä oikee oli tapahtunu.

Mut Marja pisti kaikki jutut miälesses ja ajatteli niit sit yksinäs. Paimenet lähti takasi ja kehus ja kiitti Jumalatas siit kaikest, mitä he oliva nähny ja kuullu. Ja kaikki oli mennyt niin ku heil oli alust saakka sanottukki.

Suntio Martti Koistinen 1917 - 2005

Mielikuva suntiosta on liittynyt kirkossa hiljaisesti liikkuvaan tuma-asuiseen kirkonpalvelijaan jo vuosisatojen ajan. Ammattikunnan kunnioitettava edustaja Kouvolassa oli vuosikymmenien ajan suntio Martti Koistinen.

Hän tuli Kouvolaan vuonna 1947. Alkuaikojen tehtäviä muistellessaan hän kertoi allekirjoittaneelle muun muassa, miten jouluaamun jumalanpalveluksen kamiinan lämmitys alkoi kirkossa jo klo 4 aamulla. Samoin kellonsoitto käsin köysistä kiskomalla kuului suntion säännöllisiin tehtäviin. Oli myös lumenluotia ja katuosuuden lakaisua vanhan Betelin aikana ja myöhemmin Seurakuntakeskuksen alueeltakin. Tässä kaikessa Annikki-rouva oli miehensä rinnalla.

Jumalanpalvelusten edellä suntio kiirehtii kirkkoon jo pappeja aikaisemmin. Virret ovat valmiina taululla, kynttilät sytytetyt, alttarivaatteet ja elävät kukat paikallaan jumalanpalveluksen alkaessa.

Nuoret papit saivat kukin vuorolaan ystävällistä ja lämminhenkistä opastusta papin tehtäviin kokeneelta työtoverilta.

Eläkkeelle siirtymisen jälkeenkin 1978 Martti Koistinen oli aktiivinen jumalanpalvelukseen osallistuja. Vielä muutama viikko ennen kuolemaansa hän oli pyörätuolilla Käpylän kirkossa sanankuulossa ja ehtoollisella.

Kuten niin monelle isälle ja äidille, myös Martille lapset ja lapsenlapset ovat tuoneet suurta iloa.

Kouvolan suntiona elämäntyönsä tehnyt *Martti Koistinen* oli perustamassa Kirkonpalvelija-lehteä, oli sen toimittussihteerinä ja sittemmin Kirkonpalvelijat ry:n hallituksessa. Yhdistyksen puheenjohtajana hän toimi 1970-luvulla.

Herra, nyt sinä annat palvelijasi rauhassa lähteä, niin kuin olet luvannut. Luuk. 2: 29

Leena-tytär jatkaa samoissa tehtävissä isän ja äidin entisessä työpaikassa.

Vanhan kirkon sakastissa Martti-suntio seurusteli usein jumalanpalveluksen aikana lasteni kanssa. Nämä viihtyivät paremmin sakastissa suntiosedän seurassa kuin isän kanssa kirkon puolella.

Martti oli miesten raamattupiirin perustajajäsen 1948. Kuolemaansa saakka hän oli saman piirin uskollinen kävijä. Martti Koistinen toimi innokkaasti myös lähetyksen askartelupiirissä. Herätysliikkeistä erityisesti evankelisuus oli lähellä hänen sydäntään. Vielä kuolinvuoteella hänellä oli luettavanaan liikkeen oma lehti Sanansaattaja.

Raamattu- ja muissa pienpiireissä Martti-suntio säesti urkuharmoinilla virsiä usein itse kunnostamilaan harmoneilla. Seurakunnan lähetyksmyyjäistavaroita hän valmisti vuoden alusta joulukuun nikkaripajasään Sarkolan seurakuntatalossa.

Martti Koistinen toimi useita vuosia myös Suomen Kirkonpalvelijat ry:n puheenjohtajana. Tehtävä edellytti matkustelua maan eri puolille. Tässä tehtävässä tuli kirkkomme koko suntiokunta puheenjohtajalle tutuksi.

Rakas suntiomme kuoli 87 vuoden iässä 16.11.2005. Siunauksen toimitti 2.12. pitkäaikainen työtoveri rovasti Rafael Repo.

Lasten ja sukulaisten ohella Martti Koistista jäävät kaipaamaan monet ystävät ja seurakuntalaiset.

**Hannu Purhonen
ystävä ja työtoveri**

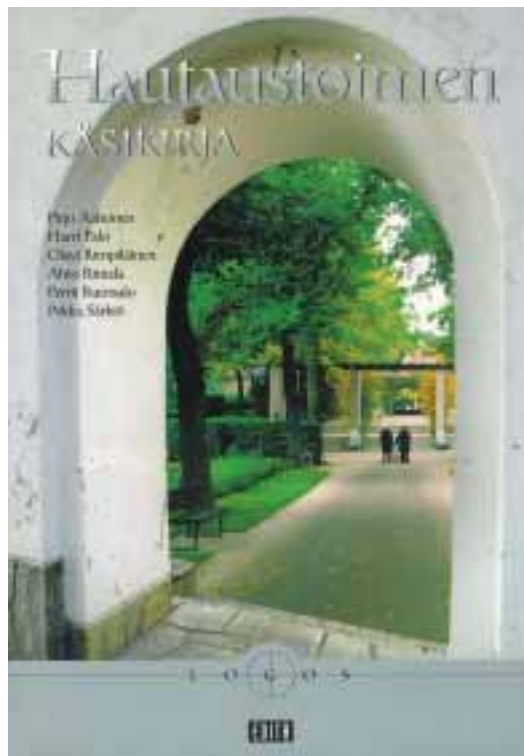
Kenelle kellot soivat?

Pirjo Aaltonen & Harri Palo & Olavi Rimpiläinen & Ahto Rintala & Pertti Ruotsalo & Pekka Särkiö: Hautaustoimen käsikirja. Edita 2005, 236 s.

Kuolema koskettaa meitä kaikkia. Jokainen meistä on siitä osallinen ja useimmat meistä joutuvat kohtaamaan kuoleman todellisuuden myös siten, että on hoidettava hautajaisjärjestelyjä. Monet seurakunnat ovat julkaisseet omia hautausoppaitaan, mikä onkin tarpeen jotta paikalliset käytännöt tulevat yhteiseen tietoon. Ennen kaikkea oppaissa on kyse käden ojennuksesta sureville ihmisille, että he elämän kriisitilanteissa pystyisivät mahdollisimman sujuvasti selviytymään järjestelyissä.

Hautaustoimen käsikirjaan on koottu hyvin monenlaisia artikkeleita, joissa käsitellään niin hautaamisen historiaa, hautauskäytäntöjä kuin hautausmaan perustamiseen liittyviä asioita. Seurakuntalaisen näkökulma on jäänyt melko sivuun, on siis kyse ”ammattilaisille” tarkoitetusta teoksesta. Hyvä onkin, että samojen kansien sisään on saatu paljon olennaista hautausuuteen liittyvää asiaa. Käsikirjalla on erityinen anti juuri kokonaisuuden hahmottamisessa. Kirja on käyttökelpoinen sekä kokeneelle seurakuntamestarille että työtä aloittavalle tai koulutuksessa olevalle.

Parasta kirjassa on sen historiallinen anti, hautauskulttuurin kehityksen selvitys. Kuolemaan ja hautaamiseen liittyvä teologinen osuus on asiallinen, mutta ehkäpä ryh-

mätyöskentelyn takia jotenkin persoonattoman tuntuinen. Muutenkin kirjan ote on jossain määrin kompromissihakuinen. Polttohautaus lähestytään luterilaisesta minimitologiasta käsin, muttei käsitellä lainkaan siihen liittyviä teologis-psykologisia ongelmia. Sen sijaan esirukous vainajan puolesta tulee esiin hyvin hoitavalla, perustellulla ja luterilaisella tavalla. Kellojen soiton teologiaa ja historiaa meillä on esitelty hyvin harvoin, tässä kirjassa sitä on esillä mukavan rikkaasti. Kuolemaan ja hautaamiseen liittyvä kristillinen taide ja symboliikka ovat jääneet valitettavasti hyvin vähäiselle käsittelylle.

Kirjan kuvitus on runsas, joskin kaikki kuvat ovat mustavalkoisia. Kuvien valinnassa olisi voinut olla tarkempi, sillä kuvatkin ohjaavat käytäntöjä. Kädet taskussa haudan äärellä seisovaa miestä esittävä kuva ei liene aivan paikallaan. Toisaalta kirjassa annetaan turhankin tarkkoja määräyksiä, kuten se, että

pipo ei sovi hautajaisiin. Ammattilaisille tarkoitetun käsikirjan luonteelle olisi sopinut paremmin maininta siitä, että seurakunnan työntekijän tulisi välttää epäasiallista pukeutumista hautajaisissa.

Teoksen lopussa on hautausuuteen koskevia liitteitä, kuten hautausuuteilaki sekä sotilashautauksia koskevia ohjeita. Liitteisiin olisi ollut hyvä ottaa mukaan myös kirkkolaista hautausuuta koskevat kohdat, jotta paketti olisi täydellinen. Itse tekstissä olisi ollut syytä käsitellä enemmän myös niitä monia hautausuuta koskevia ongelmia, joihin nyky-yhteiskunnassa törmätään entistä useammin.

Seurakuntien usein pienet ja vaatimattomat käsikirjastot saavat tästä opuksesta hyvän ja tarpeellisen käyttökirjan sen puutteista huolimatta.

Veijo Koivula
Keskusrekisterin johtaja
Oulu

Suntio Poikolaisen joulukiireitä

Taavetti Poikolainen oli ollut ikänsä suntiona. Eipä paljasteta, kuinka kauan, mutta kolmas musta puku on jo käytössä rippikoulun jälkeen. Hieman on talia hihassa kynttelien sammutuksen takia, vaikka vaimo, Eveliina yleensä kaiken näkee, huomaa ja huolehtii. Tuomiosunnuntaina alkaa Poikolaisen varsinainen sesonki, joka hellittää vasta Loppiaiseen. Mutta onneksi ennätti hän Eveliinansa kanssa käydä Eestissä kylpemässä ja lepäämässä, ettei peräti rentoutumassakin.

Poikolainen istui kirkon eteisessä. Oven takana Ukko-vaivainen ojenteli kuoleentunutta kättään. Rautavyöt kertoivat ryöstöyrityksistä. Niitä varten oli hälytyslaitteita asennettaessa laitettu räystäään alle valvontakamera. Poikolainen usein vaivaisukon kanssa keskusteli. Yleensä he olivat asioista samaa mieltä. Jos pappi piti elähtäneen saaman, Poikolainen oli ovea sulkissaan huomaavinaan ukon puistelevan harmissaan päättään.

Niin, Poikolainen istui eteisessä, eikä suinkaan toimeettomana. Hän punoi havuista numeroa 850. Täyttäähän näihin aikoihin hänen korkea työnantajansa kunniakkaasti nuo vuodet. No, oikeastaan ei ihan ehyen kunniakkaasti. Alkuaan ihmisiä käännytettiin miekoin, mestattiin ja polteltiin. Menettihän siinä evankelioimistyössä henkensä Piispa Henrikkinen. Mahto siihen liittyä perheväkivaltaakin, kun Lalli kuuli vaimonsa antaneen korkealle satraapille ruokaa.

Numeroita punoi siis Taavetti Poikolainen. Adventtina ne Hoosiannan kera asetettaisiin komeasti

kuoriin, vasemmalle seinälle. Oikealle sijoittuisi, kuin pakana-aikojen muistoksi joulukuusi. No, kuuselle oli sittemmin keksitty hieno kristillinen symbolitarina. Poikolaiselle kuusi oli eräs joulustressin osanen. Se karisteli itseään ja vaikka päivittäin korjasi neulaset, niin kohta oli uusi sato lattialla. Ja loppiaisen jälkeen koko kirkko oli neulasia täynnä, kun kuusen jäänteet saatettiin ulos keskikäytävää pitkin. Siitähän ne vainajat muutkin vietiin.

Koristelu oli seremonia sinänsä. Tähten voi laittaa ennen pystytystä, mutta kultanauha piti kietoa tikkaiden kanssa. Eveliinahan siinä auttoi, kun oli ketterämpi ja taarapainoltaan huomattavasti keveämpi. Rovasti, joka osasi sieluja hoitaa, muisti aina kehua, että mistä se tuo Poikolainen joka vuosi kuniin ja säännönmuotoisemman joulupuun löytää. Eikä Taavetti Poikolainen paljastanut, että hänellä oli "diili" isäntä Santeri Kainulaisen kanssa.

Kainulainen katsoi metsästään tai linjoilta jo kesällä sopivan. Poikolainen kävi sen hakemassa ja vakuutti, että Kainulaisen taivasosuus oli taattu. Ei ihme, että Kainulaisen koko suku kävi joulun alla kirkossa ja kuiski "salaisuutena" joulukuusen alkuperästä.

Kyntteleitä kului jouluaikaan paljon. Aina piti vaihtaa uudet ja niinpä sakastin kaapissa oli jo uunnavuonna suuri laatikko täynnä pätkeä. Eipä ihme, että Poikolaisilla, kanttorilla, diakonissalla ja seurakuntatalolla riitti talivaloa omasta takaa. Kattokruunuihin oli laitettu

sähkökynttilät, sillä Poikolaisen edeltäjä oli aitoja laittaessaan kaatunut portaineen ja lyönyt päänsä kirkon penkkiin niin pahasti, että alkoi puhuakin vasta Laskiaisena. Ensimmäiset sanat olivat kuuleman mukaan: Ei vielä auennut taivaan portti !

Niinpä kirkkovaltuusto päätti rovasti ehdotuksesta, kuten tavallista, laittaa sähkökynttelit. No pitihän niitäkin vaihtaa, mutta kirkon remontin yhteydessä rakennusmestari oli saanut taivaallisen näyn ja kruunut voitiin laskea lähelle lattiaa.

Niin Taavetti Poikolainen sai vihdoin numeronsa valmiiksi, kiinnitti ne taustalautoihin ja vei sakastiin. Siionin synttäreiden kunniaksi hän rallatteli kotiinsa ajellessaan. Jos arvoisa lukija ei tätä paljasta kenellekään, niin sillä varauksella sanon, että kappale oli "Nimipäiväsankarille puhe pidettiin...".

SNAP

Yhtymän kauneimmat joulukuuset

Kuopion srk-yhtymän kirkkoihin tulevat joulukuuset on jo reilusti yli 10 vuoden aikana srk-mestarit ja muut sankarit yhteistuumin kaataneet; kuustenhakumatkoja on aina ollut kaksi, ensin pienet kuuset ja sitten isojen kuusien hakureissu.

Eikä tässä vielä kaikki. Lähes tärkein asia tietysti kuusien kaatamisen jälkeen srk:n asioiden "yleisjärjestyksen kohdalleen asettaminen" makkaranpaiston ja kahvinjuonnin yhteydessä. Arvostusta ovat saa-

neet niin papit kuin nuorisohjaajatkin. Kirkkoherroja on opastettu työyhteisöasioissa.

Halukkaitahan tietysti kuusien kaatoon olisi eri henkilöstöryhmistä, mutta olemme pitäneet korkean tason, emmekä ole ottaneet vahdittavaksi ja töitten tielle näitä muita henkilöitä.

Tämä hyväksi havaittu perinne jatkuu joka vuosi, kirkkoihin on aina vaan kauniimmat kuuset vuosi vuodelta pystytetty.

KP sihteer

Kirkonpalvelijat koulutusristeilyllä

Alaosastojen vastuuhenkilöt olivat koulutusristeilyllä 23.–24.11. Tallinkin Romantika-laivalla Helsingistä Tallinnaan ja takaisin. Meitä matkalla olleita oli 39 eri alaosastoista, kahdesta alaosastosta eivät toimikuntien jäsenet pystyneet lähtemään.

SVTL:n puheenjohtaja Matti Löppönen oli myös mukana luennoimassa palkkauudistuksen nykytilanteesta ja SVTL:n jäsenhankinnasta, millä keinoin uudet työntekijät saadaan liittymään alansa ammattijärjestöön.

Alaosastojen toiminnan virkeyttäminen oli myös yhtenä pääaiheena ja ensi kevään alaosastojen kokouksissa on varmaankin jotain uutta ajankohtaista, koulutuksellista, uusia luentoja ym. Kannattaa tulla alaosastojen kevät- ja syyskokouksiin.

Matka onnistui oikein hyvin ja ilmeisen tyytyväisiä toimihenkilöitä uusin ideoin palasi Suomeen.

KP sihteer

Kuvassa etualalla Katja Warpenius, Nina Pystö ja Maija Haukkaniemi.

Kuntauudistus tuomassa suurseurakuntia

Liitossamme on eletty mielenkiintoinen ja koko jäsenkunnan kannalta erittäin merkittävää vuotta. Onhan meneillään oleva kirkon palkkaus uudistus suurin muutos vuosikymmeniin mitä palkkausasioissamme on tapahtunut. Olemme Seurakunnissa työllä ja tuskalla, hiellä ja vaivalla tehneet mallityönkuvauksia. Nyt tämä työ on tehty ja jatko siirtyy neuvotteluosapuolten käsittelyyn. Tästä aiheesta enemmän toiminnanjohtajan katsauksessa.

Palkkaus uudistus on pitkälle tulleisuuteen vaikuttava asia. Tulevaisuutta pohdittiin myös hallinnon tämänvuotisessa seminaarissa. Aiheimme oli mm Ev.lut kirkon ja seurakuntien tila ja toimintaympäristö. Aihe ei ole meille yhdentekevä vaan liiton ja jäsentemme kannalta hyvinkin tärkeä. Olemme lehdistä saaneet lukea että kirkko menettää tänä vuonna jäseniään yhden keskikokoisen seurakunnan verran. Kirkko menettää jäseniään jo kolmannen vuoden peräkkäin ja tahti on kiihtyvää. Tästä on ollut nähtävänä paniikkisäästämistä ja jo nyt joissain isoissakin yhtymissä ollaan vähentämässä työntekijöitä. Näin on mm Lahden seurakuntayhtymässä.

Säästötoimien seurauksena on jo nyt ruvettu keskittämään toimintaa. Lahden ja ympäristöseurakuntien kesken ollaan perustamassa yhteistä keskusrekisteriä. Kainuussa keskitetään hallintopalveluja. Näitä hankkeita on varmasti muitakin. Kuntauudistus on tuomassa suurkuntien lisäksi myös suurseurakuntia. Olipa kuntauudistuksen

malli mikä hyvänsä, niin todennäköisesti myös seurakuntarajat tulevat noudattelemaan uusia kuntarajoja. Tämän uudistuksen myötä toimintojen keskittäminen vauhdittuu. Voisin kuvitella että talous, kiinteistö, atk, keittiötoiminnot ovat keskittämisen kohteita. Tällä voi olla jonkun verran vaikutusta myöskin henkilöstön määrään, työpisteisiin ja työnjakoon.

Tähän aiheeseen on ansiokkaasti kiinnittänyt huomiota myös edustaja Frisk, joka on ollut yhteydessä liittoon ja kertonut että Turun arkkihiippakunnassa toimii selvitysmies joka laatii selvityksiä pienten seurakuntien tulevaisuudesta. Tässä keskustelussa SVTL haluaa olla mukana kirkon suurimpana työntekijöitä edustavana ammattiliittona.

Tällä kaikella on varmasti myös vaikutusta työntekijöihin. Voi esiintyä pakoa ennenaikaiselle eläkkeelle, erilaisille vapaille ja sairauslomille. Työnantajan otteet ovat selvästi koventuneet mm joittenkin irtisanomistapausten yhteydessä. Epävarmuus lisääntyy ja työalojen sekä henkilösuhteet kärjistyvät.

Myös näihin asioihin tulemme kiinnittämään huomiota. Toimintasuunnitelmassa ensi vuodelle sanotaan että tulevaisuustyöskentely jatkuu ja että tulevaisuusasiakirja tuodaan ensi vuonna syksyn edustajistoon käsiteltäväksi ja se toimii seuraavan edustajistokauden linjauksena. Näin ammattiliittona haluamme olla ajan hermolla ja panostaa kaikin voimin jäsenistön etujen ajamiseen myös tulevaisuudessa.

Jäsenhankinta ja sen tehostaminen ovat yksi liittomme päätavoitteista. Vuoteen 2004 asti jäsenkehityksemme on ollut suhteellisen tasaista ja nousujohteista. Tänä vuonna on ensimmäisen kerran pitkään aikaan käymässä niin että eläkkeelle jää enemmän jäseniä kuin uusia liittyy liittoon. Ensi vuoden talousarvio perustuu siihen että menetämme 200 jäsentä. Tänä vuonna eläkkeelle jää 9 % jäsenistä, 2006 12.5 %, 2007 16.2 %, 2010 26.2 %, 2012 32 %. Tulevaisuudessa on SVTL:n kannalta erittäin tärkeää että kaikki ne uudet työntekijät jotka tulevat eläkkeelle jääneiden tilalle liittyvät SVTL:n. Se on meidän kaikkien yhteinen tehtävä. Jäsenhankinnassa tulisi kiinnittää erityistä huomiota uusien jäsenliittojemme tuomiin mahdollisuuksiin. Eikä ole häpeä tarjota kirkon alan liiton jäsenyyttä muissa liitoissa oleville ja vakuuttaa heille, että vain asiansa osaavassa kirkon ammattiliitossa jäsenmaksulle saa täyden vastineen.

*Puhe SVTL-edustajistossa
8.12.2005.*

Matti Löppönen
Puheenjohtaja
SVTL

Visiointia

Uskokee tai elekee, mutta kohta se on totta, kun yhestä helekutin-moesesta yhteensullautumisesta on melekein venkoeltu, niin jo pukoo piälle kahta kaaheempi leipominen vielä mahtavammaks' ja mihinkä tämä kaekki vielä jatkossa viepikään? Suattaapi tulla emäiso!

Seorakuntaliitos! Halavatun hieno sana, jos ajatellaan silleen posj'tiivisessa mielessä. Lissee resurssija ja henkilökuntoo, joo ja ihaania uusia työoverreita. Poes-tuivat parj' vuotta sitten jonniijoutavat kuntien ja seurakuntien rajat. Työyhteisöön tulj' uusia monj'os-soojia ja yhdessä keksittii ja arssi-

noitii (siis piti) kaikellaesia sikaheinoja iteota ja rojekteja. Mittee siitä sitten tullookaan tulevassa, vielä hirveemmässä? Jatkokertomus alakaa vu'en piästä: seuraava liitos, kiitos!

Toisaalta!? Kirkollisveroäyri, hyi mikä paha sana. Siinä toisessa isommassa seurakunnassa (mihin meidät pakotetaan kohta liittymään) on veroäyri paljon pienempi kuin "meillä", täällä entisessä, jopa aika hyvässä yhdistelmässä ja "ne" ei taatusti halua korottaa sitä (äyriä), sillä silloin ihmiset (seurakuntalaiset, asiakkaat) lähtevät pois kirkosta, seurakunnasta. Siis, meidän on laskettava veroäyriä ja se tarkoittaa meillä potkuja muutamalle työn-tekijälle automaattisesti, koska uusi,

se mahtavan suuri, uusi seurakunta ei saa tarpeeksi verotuloja. Nyt on jo pistetty monta virkaa jäihin: suntio, emäntä, siivooja ovat saaneet kehotuksen etsiä töitä jostakin toisaalta tai ihan vaan muuten saapi poistua takavasemmalle Eeeiii... Siispä se niistä positiivisista puolista srk-liitosasiassa.

Toki on mahdollista, jopa varteen-otettava vaihtoehto, että sen entisen vakavaimaisen hielle haisevan korpinpukuisen suntionturjakkeen korvaakin jatkossa kirjavassa ruutumelessään palveleva, vienosti hymyilevä neitokainen, jonka rintamerkinä lukee ISS, Tötterilän talohuolto tai jotakin ihan muuta.

**Illoisn terveisin
Piäkirkon pääsuntio**

SVTL:n jäsenet näyttävästi mukana Intoa-arkeen tapahtumassa

Ensimmäiset valtakunnalliset Intoa-arkeen seurakuntahallinnon teemapäivät järjestettiin 22.–23. marraskuuta Tampere-talolla. Tapahtuman järjestäjänä toimivat Kirkkopalvelut ry ja Kirkkohallitus.

Tapahtuma kokosi seurakuntien hallinnossa, taloudessa, kiinteistönhoidossa ja hautausmailla työskenteleviä. Päivillä perehdyttiin näiden alojen uusimpiin, ajankohtaisimpiin ja kiinnostavimpiin kysymyksiin.

Seurakuntien Viran- ja Toimenhaltijain Liiton kolme jäsenyhdistystä, Kirkkotoimihenkilöt ry, Kirkon Toimihenkilöstö KiTo ry ja Kirkkopalvelijat esittäytyi omalla messuosastollaan. Eräs osastoon tutustunut sanoikin, että teillä on makein osasto. Liekö syynä olleet maukkaat makeiset sekä todella hyvää ja arvokasta materiaalia jaetavaksi.

Intoa-arkeen tapahtumaan osallistui todella suuri joukko kirkkopalvelijoita. Kokonaisuudessaan osallistujia oli lähes 300 henkilöä.

Minusta päivät onnistuivat oikein hyvin. Nähtäväksi jää toteutuvatko päivät samantyyppisinä tulevaisuudessaakin.

**Kari Hartikainen
osallistuja**

SVTL:n messuosasto teemapäivillä.

Tervetuloa Naantaliin !

*“ Oi onnellinen, joka herättää niitä voimia hyviä voisi.
Oi ihmiset toistanne ymmärtäkää, niin ette niin kovat oisi !
Miks emme me kaikki yhtyä voisi ?
Ja yksi jos murtuis muut tukena ois.
Oi ihmiset toistanne suvaitkaa,
Niin suuri, suuri on maa ! ”*

Lainaus Eino Leinin runosta “Hymyilevä Apollo”

Runsas vuosi sitten aloitin Varsinais-Suomen Kirkonpalvelijoiden puheenjohtajana, pitkäaikaisen puheenjohtajamme Pentti Perttulan seuraajana. Pentti jäi viettämään hyvin ansaittuja eläkepäiviä.

Olimme Naantalissa suorittamassa vahdinvaihtoa, mukana oli myös Kari Hartikainen, joka kysyi minulta olisiko meidän yhdistys halukas järjestämään opintopäivät vuonna 2006 Naantalissa, tehtävä tuntui haasteelta, johon ei voinut vastata kieltävästi ja tässä ollaan. Minulla on ilo kutsua Varsinais-Suomen Kirkonpalvelijoiden puolesta kaikki Suomen Kirkonpalvelijat opinto- ja virkistyspäiville Naantaliin.

Lounais-Suomessa, Turunmaan saariston tuntumassa sijaitseva

Naantalin seurakunta syntyi historialliselle alueelle, vuonna 1443 perustetun Birgittalaisluostarin paikal-

le. Toiminta Ailoisten niemeen rakennetussa luostarissa päättyi uskonpuhdistuksen myötä vuonna 1544, jonka jälkeen hengellinen toiminta siirtyi evankelis-luterilaisen kirkon piiriin. Naantalin seurakuntaan kuuluu nykyisellään n. 12000 jäsentä. Kaupungin väkiluku n. 13.500. Birgittalaisluostarin perustajan, Pyhän Birgitan, syntymästä tuli vuonna 2003 kuluneeksi 700 vuotta.

Naantalilla on pitkät perinteet myös kylpyläkaupunkina. Osanottajien majoittuminen on varattu upeaan Naantalin kylpylään, myös osa koulutuksesta tapahtuu kylpylän kokoustiloissa. Kesäinen Naantali on erityisesti lapsiperheiden suosiossa, sillä Muumimaailmassa riittää katseltavaa ja koettavaa perheen pienimmille.

*Tervetuloa
Aurinkokaupunkiin !*

**Laitilan Betlehemissä
Päivi Kylä-Heiko
Varsinais-Suomen
kirkonpalvelijoiden pj.**

Päijät-Hämeen alaosaoston pikkujouluja vietettiin 25 jäsenen voimin. Ohjelmassa oli puuroa, kahvia torttuineen. Matti Löppösen terveiset. Laulua, visailu, vitsijukeboksi, tontun vierailu ja lahjojen vaihtoa.

Suntioksi valmistuneet

Sisälähetysseuran oppilaitoksesta, Pieksämäeltä on 4.11.2005 valmistuneet seuraavat opiskelijat. Suoritettu tutkinto on suntion ammattitutkinto.

Kirkonpalvelijoiden stipendi myönnettiin Kari Viiperille ja Sisälähetysseuran oppilaitoksen stipendi myönnettiin Sanna Havulle.

Ahosmäki Jussi Henrik	Nakkila
Havu Sanna Maija	Mikkeli
Honkanen Jorma Antero	Outokumpu
Ikonen Ari Kalevi	Pieksänmaa
Kauppinen Markku Matti Juhani	Värtsilä
Kosunen Juha-Pekka	Pieksänmaa
Nieminen Leena Kaarina	Taipalsaari
Pulkkinen Kari Pekka Kalevi	Rautjärvi
Rouhiainen Ossi Tapani	Ruokolahti
Suutari Tuija Anneli	Sulkava
Viiperi Kari Uolevi	Kaustinen

Suntioksi valmistuneiden työhönsiunaaminen

Arvoisat valmistuvat ja te, heidän omaisensa ja ystävänsä! Teidän, valmistuvien elämäne on tä-

Uudenmaan alaostaston

säätömääräinen vuosikokous pidetään Tapiolan kirkolla, Kirkkopolku 6, 02100 Espoo, 1.3.2006 klo 18.30.

Lisäksi alaostasto pitää Kuusenkarisijaiset 13.1.2006, retkikohteena nykytaiteen museo Kiasma. Tarkeempaa tietoa asiasta on tulossa lähiaikoina. Tiedustelut pj. Toini Tisari 040 - 533 8828.

Turun alaostaston

vuosikokous tiistaina 14.3.2006 klo 18.00 Ruotsalaisessa srk-talossa, Aurakatu 18.

Ilmoittaudu 13.3.2006 mennessä Ninalle puh. 040 511 7455.

Tervetuloa. Toimikunta

nään saavuttanut merkittävän mallin eli opiskelunne on nyt ohi ja päämäärä on saavutettu. Olette suorittaneet oman suntion tutkinnon. Tästä suorituksestanne voitte olla ylpeitä ja onnitella itseänne hyvin suoritetusta ponnistelusta ja vaivannäöstä.

Ei liene sattumaa se, että olette halunneet kruunata opintojenne taipaleen työnne arvopohjan keskukseen eli Jumalan kasvojen edessä pyytäen häneltä siunausta työhönne ja elämäänne.

Alttarin edestä on hyvä lähteä palvelemaan ihmisiä niillä armolahjoilla, joita teillä itse kullakin on. Olettehan valmistuneet auttamis- ja ihmissuhdetyöhön. Tässä tehtävässä kohtaatte monenlaisia ihmisiä ja kuulette kaikenlaisia tarinoita ihmisten elämästä aina suunnattomasta ja järkyttävästä surusta lähtien iloon ja riemuun saakka.

Työnne vaatii teiltä kuuntelijan taitoa ja vahvaa psyykettä sekä ymmärrystä siitä, miten missäkin ti-

lanteessa tulee käyttäytyä ja osallistua ihmisten elämän erilaisiin kokemuksiin. Te elätte työssänne itkevien ja iloitsevien ihmisten kesellä.

Niinpä apostoli Paavalin sanat roomalaiskirjeessä tuntuvat sopivan oikein hyvin kuvaamaan sitä todellisuutta, minkä parissa tulette tekemään omaa työtänne ihmisten auttamiseksi, kun apostoli kirjoittaa: "Olkoon rakkautenne vilpittöntä. Vihatkaa pahaa, pysykää kiinni hyvässä. Osoittakaa toisillenne lämmintä veljesrakkautta, kunnioitakaa kilvan toinen toistanne. Älkää olko veltoja, olkaa innokkaita, palakoon teissä Hengen tuli, palvelkaa Herraa. Toivokaa ja iloitkaa, ahdingossa olkaa kestäviä, rukoilkaa hellittämättä. Auttakaa puutteessa olevia pyhiä, osoittakaa vieraanvaraisuutta. Siunatkaa niitä, jotka teitä vainoavat, siunatkaa älkää kirotko. Iloitkaa iloitsevien kanssa, itkekää itkevien kanssa.

Olkaa keskenänne yksimielisiä. Alkää pitäkö itseänne muita parempana, vaan asettukaa vähäosaisen rinnalle." (Room. 12: 9-16).

Siinäpä sitä työn sisältöä ja taivoitetta koko työuran ja oman elämän ajaksi. Noista Paavalin sanoista on hyvä ponnistaa jokaiseen aamuun ja lähteä tekemään työtä ihmisten keskuuteen tietäen, ettei yksikään päivä ole samanlainen puhumattakaan siitä, mitä yllätyksiä päivä saattaa tuoda tullessaan: itkeviä ja surevia ihmisiä, ihmisiä, jotka ovat eksyksissä ja poissa tolaltaan, mutta sinä olet vierellä ja läsnä valmiina kuuntelemaan ja lohduttamaan sillä ammattitaidolla, mikä sinulla on. Tähän sinulla on jo koulutuksenkin perusteella riittävästi kykyä ja taitoa.

Rovasti Keijo Toivanen

Kaikkivaltias Jumala, kiitos että avaat meille Pyhän salaisuutesi. Ylistämme sinua joulun lapsesta, Pojastasi Jeesuksesta Kristuksesta, jonka olet antanut koko maailman Vapahtajaksi. Kiitos, ettei kukaan jää rakkautesi ulkopuolelle, kiitos ettei keneltäkään suljeta ovea yhteyteen ja iankaikkiseen elämään. Kiitos, että pieneen Jeesus-lapseen on kätkeytynä sinun valtakuntasi kaikki aarteet.

Kirkonpalvelija

N:o 4/2005 – 52. vuosikerta

Julkaisija/Tilaukset:

Kirkonpalvelijat r.y. - Kyrkotjänäre r.f.
Puh./Fax: (017) 281 1697
GSM 050 520 7003
E-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
<http://www.kirkonpalvelijat.fi>

Lehden toimitus:

PL 421, 70101 KUOPIO
Toimitussihteeri Kari Hartikainen

Toimituskunta:

Yhdistyksen hallitus

Ilmoitushinnat:

Kokosivu	200 €
1/2 sivua	110 €
1/3 sivua	70 €

Pankit:

Nordea 202718-136346
Sampo Pankki 800015-252706
OP 560005-293207

Paino:

Suomen Graafiset Palvelut Oy
aineisto@graafisetpalvelut.com

Seuraava lehti ilmestyy
maaliskuussa 2006.

ISSN 0 355-8258